

[Jensen (Broby).]

Det ærede Medlems eget Partis Blad i Ringsted er gaaet meget kraftigt ind for denne Bane, og det har brugt saa stærke Udtryk, at det gælder for det ærede Medlem om at finde et Staasted, saaledes at han kunde slippe nogenlunde for Kritik fra sine Partifæller i Ringsted.

Endelig vil jeg gerne spørge den højt-ærede Minister, hvor de Skinner er blevet af, som blev købt til Banen. Mig bekendt blev der anskaffet en hel Del Skinner til Strækningen Frederikssund—Hillerød, men de Skinner er forsvundet. Dem har man altsaa hugget og lagt ned et andet Sted, og jeg synes, det er en uretfærdig Handling. Disse Skinner burde i Virkeligheden godskrives.

Formanden: Jeg gaar ud fra, at den ærede Taler ikke vilde sigte hverken det ærede Medlem Hr. Rager eller noget andet Medlem af dette Ting for at have hugget nogen af de Materialer, der her var Tale om.

Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Det ærede Medlem Hr. Jensen (Broby) fremkom først med en Række Udtalelser om den Behandling, Banen havde været Genstand for i den forløbne Prøvetid. Svar paa alle disse Udtalelser vil det ærede Medlem finde i mit første Indlæg, naar han læser det igennem.

Det ærede Medlem oplæste derefter en Resolution fra en Forening i Ringsted, som sikkert repræsenterer hele Byens Erhvervs-liv. Det er givet, at en Bys erhvervsdrivende og øvrige Indbyggere og i det hele taget Beboerne langs en Banes Opland — ogsaa enhver Avis, der udkommer i Oplandet — altid, selv om de kun sjældent bruger en saadan Bane, vil gaa ind for Bevarelse af den. Det er deres simple Pligt, og det er naturligt, at de gør det. Men vi herinde maa ikke lade de lokale Interesser influere paa os, for saa naar vi aldrig videre. Det er vor Opgave i hvert enkelt Tilfælde paa Grundlag af de Tal og Erfaringer, der foreligger, at træffe Bestemmelsen. Det frem-gik tydeligt af det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansens og det ærede Medlem Hr. Victor Larsens Taler, at de ganske glemmer, at der foreligger en Lov, vedtaget i 1932—33. De forskellige Anbringender skulde have været frem dengang. Hvis de ærede Medlemmer vil gøre en Indsats nu, maa der forelægges et Lovforslag om Ophævelse af den vedtagne Lov. Det var at tage Konsekvensen. Vi herinde maa bedømme Forhol-

det rent sagligt, og hvis vi opretholdt denne Bane, vilde vi efter mit Skøn gøre ubodelig Uret mod de andre Egne i Landet, der har faaet nedlagt Baner paa Grundlag af Loven af 1932—33, hvoraf dette Nedlæggelsesproj-ekt var et integrerende Led.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen har Ordet for en kort Bemærkning.

Boeck-Hansen: Mon det ærede Medlem Hr. Rager ikke stiller for store For-dringer til mig, naar han mener, at jeg alle-rede i 1933 skulde have gjort Indsigelse, eftersom jeg først blev valgt ind i dette Ting i 1935. Jeg er ganske klar over, at hvis denne Undersøgelse resulterer i, at denne Bane bør færdigbygges, maa man have et Lovforslag, og saa vil det naturligvis ogsaa komme. Det ærede Medlem Hr. Rager af-slørede, at Banen havde strategisk Betydning. Det kender jeg ikke noget til. Det er i hvert Fald for mig et nyt Moment, men et Moment, der er af ikke ringe In-teresse, navnlig i Øjeblikket, og det var maaske ogsaa værd at undersøge den Side af Sagen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Rager har Ordet for en kort Bemærkning.

Rager: Jeg erindrer meget vel, at det kun er i kort Tid, vi har kunnet glæde os over det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansens Tilstedeværelse her, men det personlige Spørgsmaal har jeg nu ikke tillagt saa afgørende Betydning. Det, der er Spørgs-maal om, er dog Partiets Stilling, og naar det ærede Medlem i Dag, saa vidt jeg for-staar, paa dette Punkt optræder som sit Partis Ordfører, saa maa han virkelig ved-gaa Arv og Gæld fra sit Partis Fortid. Hans egen Person er uendelig ligeegyldig i den Forbindelse.

Ordføreren (Fr. Andersen): Jeg vil indrømme, at da jeg saa Ændringsforsla-get under Nr. 256 og tænkte paa de mange Forhandlinger, der i den seneste Tid har været om denne Sag, havde jeg vanskeligt ved at forstaa, at det kunde tjene noget nyttigt Formaal. Efter den Forhandling, der nu er ført her et Stykke Tid, forstaaer jeg bedre, jeg vil ikke sige, at det tjener et nyttigt Formaal, men at det tjener et For-maal. Jeg synes imidlertid, at man bevæ-ger sig bort fra det, som maa siges i For-vejen at være fastlagt. Hele Baggrunden for denne Sag er, at der ved Loven af 20. Maj